

בית שמאי

ל-א

לא חייה ולא בהמה.

ויש אומרים שהוא כלאים של תיש וצביה [התייש הוא בהמה וצביה היא חייה].

ולכן, יש אומרים שהוא מין חייה, ויש אומרים שהוא מין בהמה, ויש אומרים שהוא تركובת של שניהם.

ולכן אם אירע שעדמו ששה אנשים,

וראה אחד מהם את הבוי, ואמר:

הריני נזיר, שזה חייה.

ואמר השני: **הריני נזיר, שזה אינו חייה.**

ואמר השלישי: **הריני נזיר שזה בהמה.**

ואמר הרביעי: **הריני נזיר שאין זה בהמה.**

ואמר החמישי: **הריני נזיר שזה חייה ובהמות.**

ואמר הרביעי: **הריני נזיר שאין זה לא חייה ולא בהמות.**

והיו שם עוד שלשה אנשים.

ואמר הראשון מבין השלשה הנוספים: **הריני נזיר שאחד מכל נזיר.**

ואמר השני: **הריני נזיר שאין אחד מכל נזיר.**

ואמר השלישי: **הריני נזיר שכולם נזירים.**

הרוי כולן נזירים.

גמרא:

תני חדא: כל התשעה הם נזירים.

ותני אידך: אדם אחד יהיו עליו תשע נזירות.

לאחריו, لكن אינו נזיר, כי לא תתרור הדבר.

האathi ל�מן, אם כן הגיעו אותו אדם לפניו, והוברך מי הוא, **הוא נזיר!**

מני? מי הוא התנאי של משנתנו הסובר כן?

ל-א **אלימא רבבי טרפון?**

מי הוא נזיר?

הרי ביוון דבשעתא דקא נור לא ידע אי פלוני הוא ואילاء, מי חלה עלייה נזירות?

וזתניא: רבבי יהודה אומר משום רבבי טרפון: אין אחד מהן מכל הששה שבמשנתנו נזיר, לפי שלא נתנה נזירות אלא להפלאה. כאשר ברור ומפורש שהיא חלה בשעת הנזירות.

אללא רבבי יהודה דעתין ברוי הוא.

דרתניא: **הריני נזיר על מנת שייה באורי הוה מאה כור, וחלך ומצאו שנגנב או שאבד – רבבי שמעון אומר, ורבבי יהודה מתיר. כיון שנגנב ולא תתרור נזירותו.**

רבבי שמעון סבר, ביוון דאיilo לא גנגב, דלאא הוא ביה בכרי הזה מאה כור, והוא נזיר, השתא גמי هو נזיר מספק, למורות שלעולם לא יתתרור הדבר.

וחכא גמי, ביוון דאי אתה אם היה בא אותו אדם לקמן, יידעין דפלוני הווי, הוא נזיר, השתא גמי, גם עתה שהוא לא הגיעו נזיר מספק.

מתניתין:

כוי הוא בעל חי מיוחד במיןו, שנחלקו חכמים בהגדرتו.

יש אומרים שהוא בריה בפני עצמה, והוא